

Yhteinen ystävämme, kahvinkeittäjäamme, Arvi on poistunut keskuudestamme. Arville puutyöpiiri oli sosiaalinen tapahtuma. Niinkuin korttipelikin. Kaikki varmasti muistamme hänet iloisena, monenlaista kokeneena miehenä. Hän oli jo nähnyt elämää monelta kantilta. En Arvia kovin hyvin tuntenut, mutta uskon hänen eläneen täyden elämän.

En muista, että Arvi olisi pahaa sanaa sanonut, ainakaan minulle, vaikka olenkin vielä lähes keskenkasvuinen juippi, jolla on korvantakusetkin vielä lähes märät. Muistan Arvin monesti ystävyydellä opastaneen meitä nuorempiaan sillä suurella elämänviisaudella, jonka hän oli jo ehtinyt hankkia. Arvi soittikin minulle syksyllä kurssin viimeisenä ilmoittautumispäivänä ja sanoi: "Samuli ei ole vielä ilmottautunut kurssille. Tee se nyt. Nyt sinulla on aikaa." Hänen äänessään ei ollut mitään kiukkua tai katkeruutta, se oli Ystävän ohjaava neuvo. Arvi tuntui alusta alkaen oikealta Ystävältä.

Minulla oli ajatus ennen joulua, että käyn viemässä Arville jonkin joulutervehdyksen jouluaattona, mutta joulukiireissä se jäi. Nyt on myöhäistä. Edes selitellä.

Kaikella on aikansa. Niin myös jokaisella ihmisellä: toinen selviää ihmeen kaupalla toivottomasta tilanteesta ja toinen lähtee "saappaat jalassa." Kukaan ei ole täällä sen enempää tai vähempää, kuin Jumalan asettama määräaika on.

Nousemme nyt kunnioittamaan Arvin muistoa hetken hiljaisuudella.

X X X

Pyhä, Elävä Jumala / Kiitos että saamme jättää Arvin Sinun haltuusi / Anna ikuisen valon loistaa hänelle / Lahjoita rauhasi myös omaan sydämeemme. / Ole meille armollinen / Poikasi Jeesuksen Kristuksen tähden.